

In hartje Rotterdam vond op 27 september de 24-uurs wedstrijd Gunki Iron Tournament plaats.

# STREETFISHING IS BOOMING!

## Gunki Iron Tournament 2014 – Rotterdam

Eind september verschenen 43 teams van streetfishers uit binnen- en buitenland aan de start van het Gunki Iron Tournament 2014. Gedurende 24 uur streeden zij in het centrum van Rotterdam om de prijzen en de eer van dit grote, internationale event. De 'wildcard' die Sportvisserij Nederland ontving, was voor de redactie een mooie mogelijkheid om zich eens onder te dompelen in de wereld van het streetfishing.

TEKST ROBERT DE WILT FOTOGRAFIE TIES ITTMANN

Streetfishing is momenteel een van de snelst groeiende 'stromingen' binnen de hengelsport. In iedere grotere gemeente kom je ze wel tegen: hippe jongens en meiden die licht bekapt met gelikt uitzien materiaal en 'flashy' kunstaas door de stad cruisen op jacht naar roofvis. Dit doen ze recreatief, maar ook in competitieverband. Dit van origine Franse concept is voor ons land relatief nieuw. Voordat de streetfishing trend ons land bereikte werd er natuurlijk ook al midden in de stad op roofvis gevestigd. In Rotterdam – de loca-

tie van het Gunki Iron Tournament 2014 – stonden ze begin jaren '90 al op de Maasboulevard met witte twisters op snoekbaars te vissen. En ver daarvoor was een dood voortje of spierinkje aan een takel reeds een beproefde methode voor de stedelijke roofvis.

### SUBCULTUUR

Toch is streetfishing als concept wel

nieuw. Deze nieuwe stroming binnen de hengelsport is namelijk meer dan louter roofvissen in een stedelijke omgeving. Het is een nieuwe subcultuur binnen de sportvisserij. Net zoals wel meer visserijen, kent ook het streetfishing-wereldje zo zijn

eigen ongeschreven wetten en (dress)codes. 'Image is everything', om maar eens een bekend gezegde uit de reclamewereld aan te halen. Vergelijk het met de mode: in mijn middelbareschooltijd moest je Nike Air Max sportschoenen hebben, anders



Punten voor een maatse baars! Deze reportage was het originele doel van de deelname van team Sportvisserij Nederland, maar het wedstrijdvirus sloeg al snel toe.



Gunki-chef Frédéric Jullian legt de deelnemers voor aanvang van de wedstrijd de spelregels uit.

hoorde je er – dacht je – toch niet helemaal bij. Verander Nike Air Max in een stel hippe sneakers, 'baggy' broek en casual bovenkleding, gelikte rugzak of – nog beter – heuptas voor het kunstaas, een coole zonneklep met daarop naam en logo van een populair kunstaasmerk, en zie daar: de streetfisher!

### DEZELFDE TAAL

De 43 deelnemende teams (van elk drie man/vrouw) die zich op zaterdagochtend 27 september om 07.00 uur voor het Gunki Iron Tournament verzamelen, zijn dan ook allemaal gelijkgestemden. Want hoewel er naast Nederlanders met Belgen, Fransen, Duitsers, Engelsen, Denen, Zweden en Italianen ook de nodige buitenlandse teams aan de wedstrijd deelnemen, spreken al deze streetfishers dezelfde taal. En ze houden er duidelijk dezelfde mode op na: de meesten dragen caps, zonnekleppen en hoodies met daarop de naam van hun sponsor, al spotten we na enig zoekwerk ook nog wat deelnemers die zonder sponsoring hun wedstrijd vissen. Het is in ieder geval een kleurrijk geheel met een vlotte en hippe uitstraling. Ook niet verkeerd voor een vrijetijdsbesteding die onterecht door sommigen nog altijd als ietwat oubollig wordt beschouwd.

### COMPETITIEF

Hoewel de sfeer tussen de deelnemers onderling gemoeidelijk is, kun je ook duidelijk de wedstrijdspanning voe-

len. Iedereen is er immers op gebrand om gedurende de komende 24 uur (met slechts één pauze van 2 uur) te laten zien wat hij/zij waard is. Dat gebeurt in teamverband, waarbij er te allen tijde minimaal twee van de drie vissers ook daadwerkelijk aan het vissen moeten zijn. Naast een proeve van bekwaamheid op vistechisch vlak, zal deze wedstrijd dus ook het nodige van de deelnemers vragen op het gebied van fitheid, energie en karakter. Samen met mijn collega's Pieter Beelen en Ties Ittmann gaan we als Team Sportvisserij Nederland de strijd graag aan. Eens kijken of wij 'allrounders' een beetje mee kunnen komen met die doorgewinterde roofvispeuteraars! Eén voordeel hebben we: de stad, stekken en vismogelijkheden zijn ons redelijk goed bekend. Nu nog vis vangen.

### PARTNER-TEAM

Voordat we echter aan de wedstrijd mogen beginnen, worden we – net als ieder ander team – eerst gekoppeld aan een 'partner team'. Het is vanuit veiligheidsoogpunt de bedoeling dat we gedurende de komende 24 uur permanent samen optrekken. De Nieuwe Maas, de slagader van het wedstrijdparcours, is nu eenmaal een gevaarlijk hard stromende slok water en daarnaast is Rotterdam een grote stad met alle bijbehorende nachtelijke taferelen. Bovendien is er voor de buitenlandse teams – zo ongeveer de helft van het deelnemersveld –



Gevangen vis diende op de meetplank met twee deelnemerskaarten te worden vastgelegd, en via een sms te worden aangemeld.

soms de welbekende taalbarrière. De drie Franse dames van 'Team Amazon' waren dan ook blij verrast dat ik een voorzichtig woordje Frans ken, want Engels spraken ze nauwelijks. Voor de onderlinge communicatie is dat natuurlijk wel zo handig.

### GOEDE START

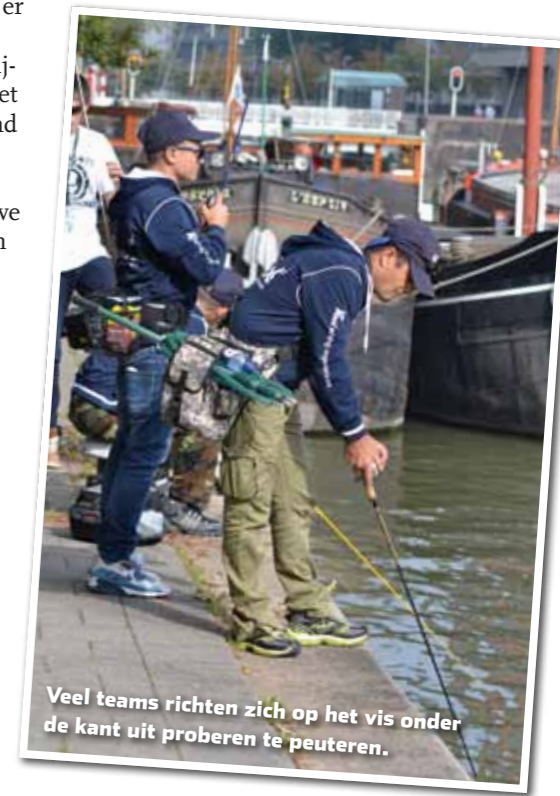
Als om 09.30 uur het startsignaal klinkt, snelt iedereen op weg naar een van de vele stekken. Dat is een kwestie van keuzes maken, want het parkoers is ruim opgezet. Dit beslaat vanuit het westen gezien grofweg de hele Maasboulevard vanaf de Schiehaven tot een goede kilometer voor de Van Brienenoordbrug.

Daarbij mag er ook in de belangrijkste zijhavens, op het Noordereiland en delen van de zuidoever van de Nieuwe Maas worden gevestigd. Waar te beginnen? Gelukkig is ons team in het eerste deel van de wedstrijd de 'leading' partner en hebben wij het tot 17.00 uur voor het zeggen betreffende waar er wordt gevestigd. We besluiten

het Noordereiland – waar het merendeel van de concurrentie start – links te laten liggen en een stek aan te doen waar Ties en ik in het verleden menig snoekbaars onder de boulevard vandaan hebben getoverd. Als Pieter aan de Willemskade vervolgens meteen een snoekbaars van 47 cm vangt, raken we dolenthousiast. Via een sms stuur ik – als 'captain' van ons team – snel een sms met de vangstgegevens naar het 06-nummer van de jury.

### KLEIN SPUL

Onze tactiek is gericht op de grovere vis, aangezien de minimummaten bij deze wedstrijd behoorlijk hoog



Veel teams richten zich op het vis onder de kant uit proberen te peuteren.



Door de wedstrijd was de sportvisserij 24 uur lang prominent en positief in het Rotterdamse straatbeeld aanwezig.

peuteren onder het kantje te vervuilen voor het diagonalen op enige afstand. De massaal richting de Spido vliegende lijnen en kunstaasjes leveren een hilarisch tafereel op.

### VERPLICHTE BREAK

Als teamcaptain meld ik me stipt om 17.00 uur in de jurykamer van Hotel Maritime om onze SD-card te overhandigen. Een panel strenge doch rechtvaardige organisatieleden controleert of de door ons gesms'te vangsten ook terug zijn te zien op de meetplank-foto's. Ter controle moeten we bij elke bovenmaatse vangst bovendien de vooraf uitgereikte deelnemerskaart van zowel de vanger als de fotograaf onder de vis leggen. Dat hebben we helaas nog maar bij drie vissen kunnen doen. Onze hoop is daarom gevestigd op de doorgaans aanzienlijk productievere avonduurtsjes. Aangezien het rond 20.30 uur al donker is, staan we daarom om 19.00 uur in de startblokken voor deel twee van de wedstrijd. Het zwaarste deel. Het deel dat tot morgenmiddag 12.00 uur doorloopt en een hoop slaapgebrek zal gaan opleveren.

### DOMPER

Omdat we de Franse dames – die aan de waterkant telkens zo'n 50 meter naast ons plaatsnemen – hebben weten te overtuigen van ons plan van

aanpak qua stekkeuze, staan we kort na 19.00 uur toch weer op de plek waar we de dag zijn begonnen. Ditmaal met een ander getij en in de hoop dat er nu wellicht wat grotere vis vanuit het diepe tot ondiepe is opgewaaid. Maar helaas. Ook nu weer genoeg actie, maar dan alleen van snoekbaarsjes tot net onder de 44 cm. Op dat moment horen we van een van de op het parkoers aanwezige controleurs dat er elders als een malle vis wordt gevangen. Langzaam maar zeker beginnen we de hoop op een hoge notering te verliezen. Dit lijkt geen goede voorbode te zijn voor de komende nachtelijke uren.

### OMSLAGPUNT

Maar zoals altijd bij het vissen, kan de situatie ineens omslaan. Het omslagpunt dient zich bij ons aan als we rond middernacht de Erasmusbrug aandoen. Na hier eerst twee kleine snoekbaarsjes te hebben gefopt, besluit ik een klein stukje van teammaten Pieter en Ties een ander stekkie even de kans te geven. Geen slecht idee, want binnen no time krijg ik er een 50+ snoekbaars aan. Het landingsnet ligt echter nog bij de anderen. Dat is op zich al lastig, maar gezien de reglementen die je verplichten iedere vis met een net te landen helemaal een probleem. Druk gebarend probeer ik de aandacht te trekken



Ook in de nachtelijke uurtjes wordt er goed vis gevangen.

zijn. Zo telt baars pas vanaf 25 cm mee en moet snoekbaars minimaal 45 cm zijn. 'Al die streetfishers zijn vooral peutersaars die onder het kantje vissen, dus mikken wij op de wat grotere vis die we verder uit de kant in dieper water verwachten', is onze gedachte. Daar krijgen we diagonaal viszend inderdaad genoeg actie – zij het tot onze verbazing en teleurstelling opvallend veel kleine vis. Snoekbaarsjes van 30 cm tot net onder de minimum Gunki maat. Terwijl we hier eerder regelmatig mooie maatse vissen vingen. We blijven het proberen, maar een goed uur later hebben we al meer dan tien ondermaatse snoekbaarsjes onverrichter zake geretourneerd. De stek is top, vergeleken met andere teams hebben we beduidend meer actie, maar het formaat teleurstellend.

### ZOUTE PUNTEN

Gelukkig weten we uiteindelijk toch nog wat punten te

pakken. Dit in de vorm van een fraaie baars van 40 cm voor Pieter en een bot van 33 cm die ik met een shad op een 18-grams jigkop van onder het talud pluk. Leuk, maar daarmee blijken we – nog zeker 12 ondermaatse snoekbaarsjes verder – slechts ergens middenin het klassement te staan als de eerste verplichte break zich om 17.00 uur aandient. Even daarvoor hebben we op de valreep pal voor het hotel waar we verzamelen nog drie snoekbaarsen uit het diepe water ver weg weten te toveren. Dit onder toezien oog van zeker tien concullega-vissers. Die besluiten daarop direct het



Zondagochtend vroeg wist het Sportvisserij Nederland nog enkele roofbleien te strikken.

van mijn teamgenoten, maar het duurt allemaal net wat te lang. De vis ruikt zijn kans en slaagt er in een split second in om zich los te spartelen. Dag puntenvis. Het wordt het nog erger: even later weet ik een forse baars te haken, maar die schudt zich in het wateroppervlak al van de haak. Pieter en Ties voegen zich daarna bij me, want wie weet wat hier nog meer aan vis ligt.

### HOOP TERUG

Dit blijkt een goede zet, want al snel pakt Ties naast de brug ook een mooie 50+ snoekbaars – en deze belandt wel in het net. Als vervolgens ook Pieter kort na elkaar twee maatse snoekbaarsen strikt, is de hoop weer helemaal terug. We doen weer mee in het virtuele klassement, zo zien we online. Dat geldt helaas niet voor de Franse dames van Team Amazon. Die besluiten er rond 02.00 uur de brui aan te geven. Ze hebben nog geen vis gevangen en zijn het zat. Enerzijds is dit jammer, anderzijds kunnen we nu helemaal ons eigen tempo bepalen. Vanuit de organisatie krijgen we nog wel een telefoontje met het verzoek om verder met de Engelsen van Team II – wiens partner-team ook is afgehaakt – op te trekken; mochten we die tegenkomen. In het holst van de nacht en op weg richting het einde van het parkoers hebben we die echter niet gespot...

### JAGENDE VIS

Vlakbij het voormalige zwembad Tropicana zien we ineens roofblei jagen. Pieter mikt snel zijn plugje ertussen, staat even met een kromme hengel, maar verspeelt deze mooie vis helaas. Op weg naar de auto – waarin proviand ligt en we omstebeurt ook even wat broodnodige rust willen pakken – komen we nog meer jagende roofblei tegen op plekken waar veel kunstlicht in het water schijnt. Die zijn echter snel verstoord als er ineens drie stukken kunstaas door het water worden getrokken. Onze inspanningen zijn echter niet helemaal zonder resultaat, want we weten nog wel twee maatse baarsen bij te schrijven. Net voor we bij de auto zijn, pakken we vlakbij het begin van het parkoers ook nog even een stek mee waar zich

een sluisje bevindt. Dat betaalt zich uit in de vorm van een snoekbaars van 68 cm voor Ties en een baars van 35 cm voor mijzelf. Goed voor ons klassement. Daarna pakken we om en om ieder nog even 1.5 uur slaap mee.

### ROOFBLEI

's Ochtends vroeg om 07.00 uur is iedereen weer 'uitgeslapen' en struinen we gedrieën weer het parkoers af. In het eerste ochtendlicht spot ik jagende roofblei, en met een ondiep geviste shad weet ik er een te strikken van 50 cm (= 50 punten). Daarna is de stek verstoord, dus gaan we snel weer door. Een paar



groot en duidelijk zichtbaar evenement ook goede reclame voor de sportvisserij. Zowel bij het grote publiek, de gemeentelijke politiek (Hans den Oudendammer, directeur van Rotterdam Topsport, verzorgde de prijsuitreiking) als in de media werd de hengelsport op een positieve manier (jong, fris, hip, catch & release) op de kaart gezet. Daarvoor een groot compliment aan organisator Gunki. Dat geldt trouwens ook voor Hengelsportvereniging Groot Rotterdam en de vele vrijwilligers die zij speciaal voor dit evenement had geregeld.

honderd meter verder is ook vis actief en vangt Ties een mooie zilveren pijl van 54 cm aan de shad. Hoewel we er nog een eind-sprint uit persen, slagen we er naast een baars van 35 cm niet meer in om in het laatste uur van de wedstrijd nog een fatsoenlijke vis bij te schrijven. Zo blijven we drie maatse vissen verwijderd van de vijftien



Groepsfoto van de Gunki Iron deelnemers, met vooraan de prijswinnaars.



Hans den Oudendammer, directeur van Rotterdam Topsport, reikt de prijs uit aan het winnende team van WR Baits.